

Економічні науки

УДК 339.7

Семененко Тетяна Олексіївна

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри теоретичної і прикладної економіки
Сумський державний університет*

Семененко Татьяна Алексеевна

*кандидат экономических наук,
доцент кафедры теоретической и прикладной экономики
Сумский государственный университет*

Semenenko Tetiana

*PhD in Economics, Associate Professor
Sumy State University*

Глубока Наталія Андріївна

*студент
Сумського державного університету*

Глубокая Наталья Андреевна

*студент
Сумского государственного университета*

Hluboka Nataliia

*Student of the
Sumy State University*

Кириченко Дар'я Олексіївна

*студент
Сумського державного університету*

Кириченко Дарья Алексеевна

*студент
Сумского государственного университета*

Kyrychenko Daria

Student of the

Sumy State University

**МВФ ТА ГРУПА СВІТОВОГО БАНКУ: НЕЗАЛЕЖНІ КРЕДИТНІ
ОРГАНІЗАЦІЇ ЧИ ІНСТРУМЕНТ ПОЛІТИКИ США?**

**МВФ И ГРУППА ВСЕМИРНОГО БАНКА: НЕЗАВИСИМЫЕ
КРЕДИТНЫЕ ОРГАНИЗАЦИИ ИЛИ ИНСТРУМЕНТ ПОЛИТИКИ
США?**

**IMF AND WORLD BANK GROUP: INDEPENDENT CREDIT
ORGANIZATIONS OR US POLICY TOOL?**

Анотація. Дана стаття присвячена дослідженню діяльності, впливу та взаємодії двох головних міжнародних кредитних організацій: МВФ та Світового Банку. Проаналізовано історичний аспект становлення та розвитку даних інституцій, визначено їх функції, принципи та особливості функціонування. Досліджено їх спільні та відмінні риси, де особливу увагу акцентовано на домінуючій ролі США в процесі прийняття рішень, як у Міжнародному валютному фонді, так і у Світовому банку. Маючи найбільшу квоту (16,5%) країна фактично має можливість накладати вето при вирішенні найважливіших питань (прийняття чи виключення держав з організацій, можливість надання кредитів, проведення реформ, внесення змін до Статуту). Через критику даних організацій, яка останнім часом набирає обертів, було проаналізовано вплив Америки на реалізацію політики МВФ та Світового банку. Для підтвердження цього факту, наведено приклади співпраці країн з даними міжнародними інституціями, які мали руйнівні наслідки. Геноцид у Руанді, розпад Югославії – це лише деякі із компонентів «портфелю невдач» політики МВФ. З плином часу ситуація щодо надання кредитів та фінансової підтримки лише державам, які мають стратегічну цінність для Америки, не змінюється. З останніх

події було проаналізовано припинення фінансової допомоги Пакистану від МВФ через низку політичних причин, пов'язаних з торговельною війною між Сполученими Штатами Америки та Китаєм. Щодо результатів діяльності Світового банку, то було встановлено, що 37 країн стали ще біднішими внаслідок неефективних кредитів Світового банку. Так як проекти, що фінансуються даною організацією, у більшій мірі реалізуються американськими транснаціональними корпораціями, які в результаті отримують надприбутки. А бідні та слаборозвинені країни не мають ніякого позитивного ефекту, оскільки грошові ресурси оминають держави. Для того, щоб дані інституції стали незалежними від інтересів однієї країни та здійснювали ефективну політику, було розроблено ряд рекомендацій.

Ключові слова: *Міжнародний валютний фонд, Група Світового банку, квота, кредит, заборгованість.*

Аннотація. *Данная статья посвящена исследованию деятельности, влияния и взаимодействия двух главных международных кредитных организаций: МВФ и Всемирного Банка. Проанализирован исторический аспект становления и развития данных институтов, определены их функции, принципы и особенности функционирования. Исследованы их общие и отличительные черты, где особое внимание акцентировано на доминирующей роли США в процессе принятия решений, как в Международном валютном фонде, так и во Всемирном банке. Имея самую большую квоту (16,5%) страна фактически имеет возможность накладывать вето при решении важнейших вопросов (принятия или исключения государств из организаций, возможность предоставления кредитов, проведения реформ, внесение изменений в Устав). Из-за критики данных организаций, которая в последнее время набирает обороты, было проанализировано влияние Америки на реализацию политики МВФ и Всемирного банка. Для подтверждения этого факта, приведены примеры*

сотрудничества стран с данными международными институтами, которое имело разрушительные последствия. Геноцид в Руанде, распад Югославии - это лишь некоторые из компонентов «портфеля неудач» политики МВФ. С течением времени ситуация по предоставлению кредитов и финансовой поддержки только государствам, которые имеют стратегическую ценность для Америки, не меняется. Из последних событий было проанализировано прекращение финансовой помощи Пакистану от МВФ по ряду политических причин, связанных с торговой войной между США и Китаем. Если говорить о деятельности Всемирного банка, то было установлено, что 37 стран стали еще беднее в результате неэффективных кредитов Всемирного банка. Так как проекты, финансируемые данной организацией, в большей степени реализуются американскими транснациональными корпорациями, которые в результате получают сверхприбыль. А бедные и слаборазвитые страны не имеют никакого положительного эффекта, так как денежные ресурсы обходят государства. Для того, чтобы данные институты стали независимыми от интересов одной страны и осуществляли эффективную политику, был разработан ряд рекомендаций.

Ключевые слова: *Международный валютный фонд, Группа Всемирного банка, квота, кредит, задолженность.*

Summary. *This article is devoted to the research of the functioning, influence and interaction of two major international credit organizations: the IMF and the World Bank. The historical aspect of the formation and development of these institutions has been analyzed, their functions, principles and features of functioning have been determined. Their common and distinctive features have been explored, with particular emphasis on the dominant role of the United States in decision making, both within the International Monetary Fund and the World Bank. With the largest quota (16.5%), the country actually has the ability to impose a veto on major issues (accepting or excluding countries from*

organizations, granting loans, implementing reforms, amending the Statute). Due to the criticism of these organizations, which has been increasing, America's influence on the implementation of IMF and World Bank policies has been analyzed. To confirm this fact, examples of cooperation between countries with these international institutions, which has devastating consequences, are given. The genocide in Rwanda, the break-up of Yugoslavia are just some of the components of the "IMF policy failures portfolio". Over time, the provision of loans and financial support to countries, which are strategic value for America remains unchanged. From the latest situation, the suspension of Pakistan's financial assistance from the IMF, because of political reasons related to the trade war between the United States of America and China has been analyzed. As for the World Bank's performance, it has been found that 37 countries have become even poorer as a result of ineffective World Bank loans. As the projects funded by this organization, but realized by US multinational corporations, which eventually earn extra profits. But poor and underdeveloped countries do not have any positive effect, as money resources are off the state. A number of recommendations were developed to make these institutions independent of the interests of one country and implement effective policies.

Key words: *International Monetary Fund, World Bank Group, quota, credit, indebtedness.*

Постановка проблеми. Метою функціонування міжнародних фінансових організацій є акумулювання світових фінансових ресурсів і перерозподіл їх на користь країн, що розвиваються та країн з перехідною економікою. Упродовж сімдесяти років функціонування, Міжнародний валютний фонд та Світовий банк стали найбільш впливовими кредитними організації світу, що не лише фінансово підтримують країни, а втручаються у їхню внутрішню політику. Через низку прийнятих рішень ці організації все частіше піддаються критиці зі сторони експертів та фахівців. Тому досить актуальним є питання щодо необхідності та подальшого існування

таких організацій, адже об'єднуючою причиною критики є провідна роль США в процесі прийняття рішень. Отже, чи справді політики МВФ та Світового Банку підпорядковуються американським інтересам, що перетворює, по суті, незалежні організації в інструмент впливу однієї країни та чи має США певний зиск від заходів, реалізованих МВФ та СБ? Також важливим і актуальним є пошук відповіді на питання: «Чи дійсно дані інституції допомагають розвиватися країнам, чи просто применшують й навіть знецінюють їх значення у світовій економіці, підкорюючись інтересам США?».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання діяльності МВФ та Групи Світового банку висвітлювали як вітчизняні, так і зарубіжні вчені. Це – О.Г.Білорус, В.С. Будкін, А.С.Гальчинський, І.Н.Герчікова, Дж. Фулме, Л. Хофманн, Р.С. Мойер, В. Новицький, Г. П'ятаченко, А.Філіпенко, Я. Жаліла, А.Мороз, В. Опарін, В. Федосов, І. Шамова та багато інших. Незважаючи на величезну кількість публікацій, все ж проблема потребує подальшого вивчення та узагальнення.

Мета статті – дослідження діяльності МВФ та Групи Світового банку, аналіз результатів реалізації їхньої політики щодо країн-членів через призму американських інтересів; аналіз ролі США в функціонуванні даних організацій та розробка шляхів вдосконалення їх функціонування.

Виклад основного матеріалу. Основною передумовою створення міжнародних фінансових організацій було відновлення економіки Західної Європи після Другої світової війни, адже до 1944 року третя частина європейського ВВП витрачалася на воєнні потреби. Таким чином, після Бреттон-Вудської конференції було ухвалено рішення про початок функціонування Міжнародного валютного фонду (1944 р.) та Світового банку (1945 р.). Ідея створення даних організацій належала представникам британського казначейства Джону Кейнсу та казначейства США Гаррі Уайту. Британський економіст наголошував на створенні світової резервної валюти, відмовившись від панівної ролі долара та золота в міжнародних

розрахунках, проте його ідеї не були підтримані, тому був прийнятий план Уайта і домінуючу роль у прийнятті рішень отримали США. Перші результати діяльності організацій виявилися успішними, тому країни Західної Європи змогли швидко досягти бажаного рівня розвитку. Виконавши першочергову мету створення, вони продовжили свою діяльність переорієнтувавшись на надання фінансової допомоги країнам, що розвиваються, та країнам з перехідною економікою.

Однак, принципи роботи МВФ та Світового банку наразі суттєво відрізняються. Головна відмінність – сфера надання кредитів. МВФ виділяє кошти членам Фонду для покриття тимчасового дефіциту їхніх платіжних балансів, забезпечуючи тим самим можливість нівелювання диспропорцій в платіжних балансах без застосування заходів, які можуть завдати шкоди добробуту на національному або міжнародному рівні, у той час, як Світовий банк кредитує конкретні проекти, надає необхідну технічну допомогу для підвищення рівня життя та подолання бідності. До того ж кредити МВФ супроводжуються переліком обов'язкових вимог, які здебільшого негативно впливають на економічну, політичну та навіть соціальну ситуації в країні-позичальниці. У свою чергу, Світовий банк висуває для держав лише рекомендації, які не носять обов'язкового характеру, що також є неефективним, оскільки використання коштів є не контрольованим.

Зазначимо, що дані кредитні організації мають тісний зв'язок, оскільки для вступу країни до Світового банку вона має бути членом МВФ. Не тільки вступ до МВФ, а й виключення з нього супроводжується аналогічними діями з боку Банку: будь-який акціонер, що припиняє (добровільно чи примусово) своє членство у Фонді, в обов'язковому порядку виключається з числа акціонерів Банку впродовж трьох місяців. Жодна з установ Світового банку не надає позики країні, якій МВФ повністю або тимчасово відмовляє у кредитуванні. Якщо Фонд припиняє надання коштів за вже відкритими кредитними лініями будь-якій країні-члену, така країна автоматично перестає отримувати фінансування і від

банку. Країна не тільки не отримає нових позик, а й буде призупинено виконання раніше узгоджених кредитних ліній. Як зазначив Джефрі Сакс, професор економіки Гарвардського університету, МВФ і Світовий банк частково дублюють один одного, і тому жоден з інститутів не несе повної відповідальності за свої дії [1]. При певних форс-мажорах, МВФ може перекласти відповідальність на Світовий банк і навпаки. Взаємозв'язок організацій також полягає у домінуючій ролі США та підтримка інтересів певної країни при реалізації кредитних програм та інвестиційних проектів. Як відомо, ролі країн в організаціях визначаються квотами (див. табл.1).

Таблиця 1

Розподіл квот між країнами в структурі МВФ та Світового банку, 2018 рік [2-3]

МВФ		Світовий банк	
США	16,5%	США	16,5%
Японія	6,1%	Японія	9,8%
Китай	6,0%	Німеччина	4,3%
Німеччина	5,3%	Великобританія	4,3%
Великобританія	4,0%	Франція	2,8%
Франція	4,0%	Індія	2,8%
Італія	3,0%	Китай	2,8%
Індія	2,6%	Росія	2,8%
Росія	2,6%	Італія	2,8%

Завдяки системі квот, США з моменту створення організацій отримали можливість ефективного контролю над Фондом та Банком. Найбільша квота фактично забезпечує право вето при вирішенні найважливіших питань, у тому числі, і зміни квот інших держав, оскільки для їх прийняття необхідно 85% голосів. У результаті, за всю свою історію існування МВФ та Світовий банк не прийняв жодного важливого рішення всупереч національним інтересам США. Цьому сприяв також той факт, що президентами Світового банку завжди були громадяни Америки, а

кандидатури на дану посаду пропонує президент США, яка ухвалюється Радою Директорів банку.

Не є таємницею, що дані організації надають кредити урядам тих країн, зовнішня політика яких тісно пов'язана із зовнішньополітичним курсом США і які приймають американські «правила гри» у міжнародних фінансах. Таким чином, якщо країна має дружні відносини зі США, вона отримує фінансування від Світового Банку у вигляді грантів, які не входять до складу держаного боргу. Подібна схема працює і для надання воєнних кредитів країнам, які представляють для США певний зиск. Серед таких країн – ті, що мають значні запаси корисних копалин, нафтопродукції, але мають низькорозвинену та нестабільну економіку. Таким чином, гроші, які теоретично виділялися на розвиток певної країни, підвищення добробуту населення, фактично прямо чи опосередковано надходили на рахунки американських компаній, які займалися виконанням інфраструктурних проектів, зокрема, будівництвом енергосистем чи автомобільних доріг. Відповідно, вартість таких проектів була завищеною, а надприбутки отримували підприємства, що займалися будівництвом, та місцеві чиновники, а країни-реципієнти накопичували величезні борги, що лягали тягарем на бідні і середні прошарки населення.

Так, аналіз результатів діяльності МВФ і Світового банку свідчить, що випадки, коли країни, співпрацюючи з цими інституціями, не мали поліпшення ситуації, а навпаки – погіршення, а іноді й трагічні наслідки, є непоодинокими. Таким прикладом є Югославія, яка була соціалістичною федерацією кількох республік. Відмовившись від тісних зв'язків із СРСР – головним конкурентом Америки, вона отримала певну підтримку з боку США. Однак вже після розпаду Союзу, Югославія стала проблемою для Вашингтону: уряд контролював притік іноземного капіталу у економіку, мінімізував вихід на вітчизняний ринок транснаціональних корпорацій та відмовився від вступу до НАТО. У 1980-х роках МВФ надав уряду Югославії перший кредит на певних умовах. Між різними частинами

Югославії існували етнічні та релігійні відмінності, і саме цим маніпулювали США, щоб спровокувати війни, які привели до розвалу федерації. Саме тому МВФ вимагав припинити економічну стабілізацію регіонів та значно скоротити дотації слаборозвиненим регіонам, що призвело до зростання сепаратизму і подальшої громадянської війни, що забрала життя понад 600 тисяч осіб. До 1990 року річний показник ВВП скоротився на 7,5%. У 1991 році ВВП зменшився ще на 15%, в той час як обсяг промислового виробництва скоротився на 21%. Як результат, Югославія зникла з політичної карти світу.

Іншим прикладом є Руанда, яка упродовж багатьох років вважалася вдалою моделлю розвитку сільського господарства. У 1989 році МВФ надав позику за умови, що уряд припинить підтримку фермерських господарств і здійснить девальвацію національної валюти. Наслідком впровадження даних вимог стали: галопуюча інфляція і падіння реальних доходів населення. До того ж експерти МВФ, аналізуючи історичний аспект, абсолютно усвідомлювали, що економічна криза в Руанді є причиною початку громадянської війни в країні. Звичайно, у 1990-1991 роках все повторилося: кривава громадянська війна між місцевими племенами хуту і тутсі (зброю якому надавали США), в якій загинуло за півтора року понад півтора мільйона осіб. Масово розорювалися фермери, а їх землі скуплялися транснаціональними корпораціями. Зовнішній борг Руанди за ці роки зріс із 150,3 млн. доларів США до 804,3 млн. [4].

З останніх подій – ситуація в Пакистані. На нашу думку, ще одним прикладом впливу США на політику Міжнародного валютного Фонду є проблема заборгованості у Пакистані. Уряд США припинив надавати фінансову підтримку країні та скоротив обсяги воєнної допомоги більше ніж на 300 млн. дол. США. Дане рішення було прийняте з політичних причин: підписання договору між Пакистаном і Китаєм про відкриття вільного торговельного коридору, тоді як зараз точиться війна між КНР та США за товарною експансією у світі. Згодом і Міжнародний валютний

фонд відмовив уряду Пакистану у отриманні кредиту для погашення і виплати відсотків існуючого боргу (65 млрд. дол. США станом на 2016 рік). Аргументацією щодо прийнятого рішення стала теза, що гроші МВФ не будуть направлені на погашення китайських кредитів. Важливо, що до даної ситуації МВФ надав уряду Пакистану 21 кредит, термін останнього закінчився у 2016 році. Існує ще далеко не один приклад подібної схеми дій, яка доводить те, що МВФ та Світовий банк є маріонетками в руках американського уряду [6].

Діяльність Світового банку хоч є не такою руйнівною як діяльність МВФ, але існує також низка неефективних проєктів, які слугують підставою для постійної критики з боку міжнародних експертів. Як стверджують фахівці [7], політика СБ та МВФ, розроблена для країн, що розвиваються, є помилковою, адже якби такої політики дотримувалися самі США, то ніякого економічного росту не було взагалі. Група американських та європейських економістів зазначають[8], що за десятиріччя роботи дана організація стала настільки масштабною, розгалуженою та самостійною структурою, що управляти нею надзвичайно складно, або навіть неможливо. А тому будь-які реформи приречені на провал, як і будь-які спроби змусити його працювати успішно.

Попри те, що першочергова метою функціонування СБ є допомога у післявоєнному відновленні країн Західної Європи, на цю ціль банком було виділено лише 4 кредити на загальну суму 497 млн. дол. США, яку отримали Франція, Данія, Нідерланди та Люксембург. Для порівняння, за «планом Маршалла», США виділяє 41,3 млрд. дол. Отже, Світовий Банк не виконав свою головну місію.

Автори книги «Несвята трійця: МВФ, Світовий Банк та ВТО», зазначають, що організації діють на користь гравців бірж, а не для країн, що розвиваються. Під всеосяжним впливом Уолл-Стріт, Нью-Йорка, Лондона та безрозсудної спекуляції, світ став абсолютно нерівноправним, де МВФ і Світовий банк підпорядковують «цілі континенти своєму згубному впливу».

За оцінками експертів, на кожний долар, що використовують міжнародні організації, американські компанії-експортери отримують понад 2 дол. замовлень, які фінансуються з кредитів, перш за все, Світового банку. До того ж у 2004 році у США була створена Національна рада радників (National Advisory Council), яка допомагала розробляти міжнародну фінансову політику і, зокрема, управляти СБ і МВФ. З історії відомо, що фінансист Джон Макклой та секретар казначейства Джон Снайдер змогли остаточно прописати стратегію, в рамках якої приватні банки отримали владу над Світовим банком. Одним з головних нововведень стало рішення про те, що фінансові компанії з Уолл-стріт продаватимуть бонди Світового банку. В результаті приватні банки отримали повний контроль над боргами СБ. Таким чином, Макклой приватизував Всесвітній банк, де представники приватного сектора вирішують, які країни міжнародний інститут буде кредитувати і на яких умовах.

Результати дослідження Heritage Foundation, щодо діяльність Світового Банку, такі:

- з 66 країн «третього світу», які отримують кошти від Світового банку, більш ніж на 25 років, у 37 країнах економічна ситуація не стала кращою, ніж до кредитування;
- з цих 37 країн більшість (близько 20) фактично сьогодні є біднішими, ніж були до отримання допомоги від Банку;
- із цих 20 країн, у восьми спостерігався спад економіки на 20% з моменту їх першого кредиту від Світового Банку [9].

Визначаючись з перспективами, можемо констатувати, що ситуація навряд чи зміниться найближчим часом, оскільки вплив США може бути зменшено лише реформуванням квот, що, звичайно, не буде узгоджуватися з інтересами США. Зазначимо, що останні зміни в перерозподілі квот відбулися у 2015 році. Проте цей процес тривав майже 5 років, в основному, за оцінками експертів, через гальмування з боку США [10]. Таке протистояння є зрозумілим. У підсумку, країна все одно має необхідний

відсоток квот для накладання вето на будь-яке рішення. Головні ж зміни відбулися на користь Китаю та країн БРІКС, які в сумі отримали 14,7% голосів. Отже, США і у подальшому буде активно протистояти будь-яким змінам, аби не втратити домінуючу роль у прийнятті рішень МВФ та Світовому Банку.

Висновок. Діяльність МВФ та Світового банку у сфері міжнародних фінансів піддається значній критиці зі сторони світових експертів, що пов'язано із провідною роллю США у процесі прийняття рішень. Результати дослідження показали чітку тенденцію підпорядкування реалізованих проектів даних організацій інтересам американського уряду, які досягали величезних масштабів: від провокації громадянської війни до розпаду цілої країни. Гальмування процесів реформування квот, небажання змінювати правила роботи – є підтвердженням того, що дані організації не є незалежними і не виконують поставлену у статуті мету та суперечать пункту «не використовувати заходи, які наносять шкоду добробуту на національному або міжнародному рівні». До того ж підтримку з боку МВФ та Світового банку отримують лише уряди країн, які знаходяться в дружніх стосунках з Америкою або які представляють певну вигоду для Вашингтону. Бідні країни стають ще біднішими та залежними від американських товарів та кредитів. Десятки країн на сьогоднішній момент є жертвами боргової залежності від МВФ та Світового Банку і не можуть від неї звільнитися, перекладаючи тягар на майбутнє покоління. Для того аби дані організації були насправді незалежними, не підпорядковувалися інтересам однієї країни та запроваджували ефективні методи стабілізації економічного стану країн-членів, на наш погляд, доцільною буде реалізація таких рекомендацій:

- по-перше перегляд існуючих квот із зміненою формулою розрахунку, яка б відповідала сучасним тенденціям розвитку світової економіки;

- президентами даних організацій мають бути представники інших країн-членів, а їх кандидатуру повинна затверджувати спеціально утворена комісія, а не Президент США;
- наявність права вето повинна бути у всіх членів організації в обмеженій кількості (не більше 2 на рік), та рішення має прийматися простою більшістю голосів, для запобігання диктату однієї країни;
- при наданні кредитів МВФ повинна аналізувати особливості економічної, політичної та соціальної ситуації у країні і скласти список рекомендації згідно з результатами проведеного аналізу;
- при наданні коштів на певний проект Світовий банк має контролювати процес його реалізації та напрямки використання фінансових ресурсів.

Література

1. Sachs Jeffrey. The Age of Sustainable Development, p.95. - Published March 3rd 2015, Columbia University Press.
2. Офіційний сайт Світового Банку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.worldbank.org/>
3. IMF Members' Quotas and Voting Power, and IMF Board of Governors [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.imf.org/external/np/sec/memdir/members.aspx#total>
4. Ананьев А. Противоречивость роли МВФ в современной экономике // Международная экономика, №5/2008г. – с. 64-68.
5. Epstein Helen. Another Fine Mess: America, Uganda, and the War on Terror (Columbia Global Reports), p. 25. – 2017, Columbia.
6. Пакистан и МВФ не смогли согласовать условия кредита, 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://regnum.ru/news/2524338.html>
7. The IMF is hurting poor countries [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.theguardian.com/commentisfree/cifamerica/2009/may/13/imf-us-congress-aid>

8. How the World Bank and the IMF destroy Africa? [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.africaw.com/how-the-world-bank-and-the-imf-destroy-africa>
9. The Heritage Foundation. The World Bank and Economic Growth: 50 Years of Failure [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.heritage.org/trade/report/the-world-bank-and-economic-growth-50-years-failure>
10. Катаносов В. Реформа МВФ вступила в силу, но борьба ещё впереди, 2016 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://ruskline.ru/news_rl/2016/02/01/reforma_mvf_vstupila_v_silu_no_borba_ewyo_vpered/

References

1. Sachs Jeffrey. The Age of Sustainable Development, p.95. - Published March 3rd 2015, Columbia University Press.
2. World Bank Official Website [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.worldbank.org/>
3. IMF Members' Quotas and Voting Power, and IMF Board of Governors [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.imf.org/external/np/sec/memdir/members.aspx#total>
4. Ananiev A. Controversy of the role of the IMF in the modern economy // International Economics, No. 5/2008. - with. 64-68.
5. Epstein Helen. Another Fine Mess: America, Uganda, and the War on Terror (Columbia Global Reports), p. 25. – 2017, Columbia.
6. Pakistan and the IMF were unable to agree on the terms of the loan, 2018 [Electronic resource]. - Access mode: <https://regnum.ru/news/2524338.html>.
7. The IMF is hurting poor countries [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.theguardian.com/commentisfree/cifamerica/2009/may/13/imf-us-congress-aid>.

8. How the World Bank and the IMF destroy Africa? [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.africaw.com/how-the-world-bank-and-the-imf-destroy-africa>
9. The Heritage Foundation. The World Bank and Economic Growth: 50 Years of Failure [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.heritage.org/trade/report/the-world-bank-and-economic-growth-50-years-failure>
10. Katanosov V. The IMF's reform took effect, but the struggle is still ahead, 2016 [Electronic resource]. - Access mode: http://ruskline.ru/news_rl/2016/02/01/reforma_mvfvstupila_v_silu_no_borba_ewyo_vpered/